

Жоел кітабы және Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Жиырма бесінші нөмір

Jeff Pippenger

2026-01-11

Жиырма бесінші сан

Жоел кітабы Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің басшылығын төрт ұрпақ бойы үдей түскен бүлігінің куәлігімен бетпе-бет келтіреді. Сол төрт ұрпақ Езекиелдің сегізінші тарауында да бейнеленген, онда сол төртінші ұрпақтың жиырма бес адамы күнге тағзым етеді. 1901 жылы, 1888 жылғы бүліктен 13 жыл өткен соң, Адвентист шіркеуі шіркеуге басшылық ету үшін комитет ұйымдастырды.

Бастапқы Бас Конференцияның Атқару комитеті 1901 жылғы Бас Конференция сессиясындағы ірі қайта ұйымдастыру кезінде құрылды және ол 25 мүшеден тұрды. Бұл 1901 жылға дейінгі небәрі 13 мүшесі болған комитетпен салыстырғанда елеулі кеңею еді. Жылдар бойы мүшелер саны артты, бірақ Иса әрдайым ақырын бастауымен сәйкестендіреді. Бастауында 25 мүше болды, оның біреуі жетекші еді; бұл киелі үйдегі тәртіппен параллель келеді, онда 24 діни қызметкер және бір бас діни қызметкер болды.

Яһуда мен Синедрион — Мәсіх дәуіріндегі бүліктің екі нышаны. Синедрион Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуін бейнелейді. Синедрионның Мәсіхтің айқышқа шегеленуіне қатысуы жексенбілік заң дағдарысындағы адвентизмнің рөлін типологиялық тұрғыдан көрсетеді. Синедрион — Иерусалимдегі жоғарғы яһуди кеңесі, оның құрамына бас діни қызметкерлер, ақсақалдар және дін мұғалімдері кірген, әрі оған бас діни қызметкер Қаяфа төрағалық еткен — Иса өліміне алып барған оқиғаларда шешуші рөл атқарды.

Иса Гетсеманиде тұтқындалғаннан кейін (бұл Яһуданың сатқындығы арқылы ұйымдастырылды), түнде Қаяфаның үйінде Синедрионның алдына әкелінді. Олар Оны айыптау үшін айғақ іздеп, Оны күпірлік пен бүлікшілдікке айыптаған куәгерлерді алға шығарды.

Қаяфа Исадан Оның Мәсіх пе (немесе Құдай Ұлы ма) екенін тікелей сұрағанда, Исаның «Өзіңіз айтып тұрсыз» деген растаушы жауабы бас діни қызметкерді: «Құдайға тіл тигізу!» — деп жариялауға алып келді. Кеңес Оны өлімге лайық деп айыптады. Рим үстемдігі жағдайында өлім жазасын орындауға өкілеттіктері болмағандықтан, олар Исаны римдік өлім жазасына кесуді қамтамасыз ету үшін бүлік шығарды деп айыптап, Рим әміршісі Понтий Пилатқа тапсырды. Нақты айқышқа шегелеуді Пилаттың бұйрығы бойынша рим сарбаздары жүзеге асырды, бірақ бұл Пилат бас діни қызметкерлер мен тобырдың (Иса өлімін және Бараббаның босатылуын талап еткен) қысымына көнгеннен кейін ғана болды.

«Мәсіх осы жерде, жер бетінде жүргенде, дүние Бараббаны қалады. Ал бүгін де дүние мен шіркеулер дәл сол таңдауды жасап жатыр. Мәсіхке опасыздық жасау, Оны қабылдамай тастау және айқышқа шегелеу көріністері қайтадан бейнеленді, әрі орасан зор ауқымда тағы да қайталанатын болады. Адамдар жаудың сипаттарына толады, және солар арқылы оның адастырулары зор күшке ие болады. Нұр қаншалықты дәрежеде қабылданбаса, дәл соншалықты жаңсақ ұғым мен теріс түсінік орын алады. Мәсіхті қабылдамай, Бараббаны таңдағандар күйретуші алдаудың ықпалымен әрекет етеді. Бұрмалау мен жалған куәлік ашық бүлікке ұласады. Көз арам болса, бүкіл дене қараңғылыққа толады. Сүйіспеншілігін Мәсіхтен өзге қандай да бір жетекшіге арнағандар, сондай арбайтын елігудің билігіне түсетін болады, соның бақылауында олардың тәні, жаны және рухы болады; оның күшімен жандар шындықты тыңдаудан теріс айналып, өтірікке сенеді. Олар тұзаққа түсіп, ұсталып қалады, әрі әрбір іс-әрекетімен: Бізге Бараббаны босат, ал Мәсіхті айқышқа шегеле, — деп айқайлайды.»

«Тіпті қазірдің өзінде бұл шешім қабылданып жатыр. Айқышта орын алған көріністер қайтадан орын алуда. Ақиқат пен әділдіктен ауытқыған шіркеулерде Құдайға деген сүйіспеншілік жан дүниеде тұрақты қағида болып орнықтаған кезде адам табиғатының не істей алатыны және не істейтіні ашылып көрсетілуде. Қазір болуы мүмкін қандай да бір нәрсеге біз таңданбауымыз керек. Үрей туғызатын қандай да бір көріністердің өрістеуіне қайран қалмауымыз керек. Құдай заңын өздерінің арам аяқтарымен таптайтындарда Исаны қорлап, сатып кеткен адамдарда болған сол бір рух бар. Олар ар-ұжданның ешбір қинауын сезбестен, өз әкелері — шайтанның істерін істейтін болады. Олар Яһуданың опасыз еріндерінен шыққан мына сұрақты қояды: Мен сендерге Мәсіх Исаны ұстап берсем, маған не бересіңдер? Тіпті қазірдің өзінде Мәсіх Өзінің әулиелерінің тұлғасында сатылып жатыр». Review and Herald, January 30, 1900.

Егер осы үзінді шынымен өзінде не айтылса, соны білдіретін болса, онда «Бараббаны таңдаушылар» деп айқындалып отырғандар бұл үзіндінің нені үйрететінін түсіне алмайды. Сол адамдар — 2 Салоникалықтардағы шындықты сүймегендіктен, күшті адасуға берілетін адамдар. Ол Бараббаны таңдаушылар туралы былай дейді: «Өз сүйіспеншілігін Мәсіхтен басқа қандай да бір жетекшіге бағыштайтындар соншалық еліктіргіш бір елігу-құмартудың билігіне тәні, жаны және рухымен түсіп қалады; оның ықпалы астында жандар шындықты тыңдаудан теріс айналып, өтірікке сенетін болады». Бараббаны таңдап жүргендер айқыш пен жексенбілік заңның межелік белгісіне дейін-ақ шайтанның билігі астында болады. Ондай жағдайда олар бұл үзіндінің нені үйрететінін ешбір түрде түсіне алмайды. Сондықтан олар: «Уайт ханым бұл сөздерді жазған кездегі жағдайлар сол ерекше тарихқа қатысты еді, қазірге емес», — деп ұсынатын болады. Бәлкім, олар: «Ол христиандық туралы жалпы мағынада айтып тұр, әрі бұл Жетінші күн адвентистеріне тікелей қолданылмайды», — дер. Бос сөз.

Әрине, Уайт әпке сол сөздерді жазған кездегі тарихи жағдайлар шын мәнінде оның жеке өмір тарихына түсіндірме болды, бірақ Аяндағы Жоханға қатысты болғандай, пайғамбарға жазу бұйырылғанда, оған: «көргендеріңді де, бар нәрселерді де, бұдан кейін болатын нәрселерді де» жазу бұйырылады. Пайғамбар қазіргі бар нәрселерді жазып отырған кезде,

ол сол мезетте болашақта болатын нәрселерді де жазып отырады.

Адвентизмнің басшылығы Езекиелдің жиырма бес адамы арқылы бейнеленген; олар сондай-ақ Қорах, Датан және Абираммен бірге тұрған екі жүз елу адаммен пайғамбарлық тұрғыдан сәйкестендірілген. Дәл сондай маңызды түрде, 1888 жылғы бүлікшілер мен Миннеаполис Бас конференциясы Уайт ханым тарапынан Қорах, Датан және Абирамның бүлігін қайталаушылар ретінде айқындалды. Уайт ханым Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште түсіп, жерді өз даңқымен нұrlандырған кезде, соңғы жаңбыр басталатынын тікелей үйретеді.

«Кеш жаңбыр Құдай халқының үстіне төгілуге тиіс. Көктен құдіретті бір періште түсуге тиіс, және бүкіл жер оның салтанатымен нұrlануға тиіс». Review and Herald, April 21, 1891.

Уайт ханым Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште 1888 жылғы Бас конференцияда А. Т. Jones пен Е. J. Waggoner-дің хабарларымен бірге түскенін тікелей үйретеді. Ол Конференцияда болған кезінде бүлікшіліктің әсерінен соншалықты қатты күйзеліске түскендіктен, заттарын жинап, кетіп қалуға бел буды, бірақ бір періште оған қалып, бұл тарихты жазып алуы керектігін айтты, өйткені бұл Қорахтың бүлігінің қайталануы еді. Егер ол соңғы күндердегі куәлік үшін болмаса, періште неге мұның жазылып алынуын қалады? Егер бұл соңғы күндер үшін куәлік болса, онда оның мағынасы Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі жексенбілік заң дағдарысы кезінде, әсіресе соған алып баратын тарихта, Синедрионның ізімен жүретінінен басқа тағы не бола алады?

Джонс пен Ваггонердің хабары «шын мәніндегі сенім арқылы ақталу хабары», «Лаодикиеяға арналған хабар», «Мәсіхтің әділдігі туралы хабар» және «үшінші періштенің хабары» ретінде сипатталды. Бүлікшілер бұл хабарға қарсы тұрды, сондай-ақ Пайғамбарлық Рухының басшылығын және жиналысқа таңдалған елшілерді де қабылдамай тастады. Сонымен қатар, Уайт ханым Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары Құдай құдіретінің бір ғана жанасуымен құлатылған кезде, Аян 18:1–3 орындалатынын да үйретеді. 9/11-ден бері Лаодикиялық Жетінші күн Адвентистері шіркеуінің басшылығы Қорахтың бүлігін, ежелгі жиырма бес адамның бүлігін, 1888 жылғы басшылықтың бүлігін және айқышқа шегелену қарсаңындағы Синедрионның бүлігін қайталап келеді. Сол жиырма бес адам жалған леуілік діни қызметті бейнелейтін рәміз болып табылады.

Леуілік қызметке кіріскен кезде ол жиырма бес жаста болуы тиіс еді.

Жаратқан Ие Мұсаға былай деп тіл қатты: «Леуіліктерге қатысты белгіленгені мынау: жасы жиырма беске толғаннан бастап олар қауым шатырының қызметін атқаруға кіріссін. Ал елу жасқа толғаннан кейін олар сол қызметті атқарудан тоқтасын да, бұдан былай қызмет етпесін. Бірақ өз бауырларымен бірге қауым шатырында кезекшілікті сақтауға жәрдемдессін, ал қызметтің өзін атқармасын. Леуіліктерге олардың міндетіне қатысты осылай істе». Руларды санау 8:23–26.

Леуілік өз қызметін жиырма бес жасында бастап, елу жасқа дейін, яғни жиырма бес жыл қызмет етеді. Малахи үшінші тараудағы Келісімнің Хабаршысы жексенбілік заң кезінде

леуіліктерді, 1844 жылғы 22 қазанда қалай істеген болса, солай тазартып, сондай-ақ арылтады.

Міне, Мен Өзімнің хабаршымды жіберемін, ол Менің алдымда жолды әзірлейді; ал сендер іздейтін Ие, өз ғибадатханасына кенеттен келеді, яғни өздерің сүйсінетін Келісімнің Хабаршысы; міне, Ол келеді, — дейді Әскерлердің Жаратушы Иесі.

Бірақ Оның келетін күніне кім төзе алады? және Ол көрінген кезде кім тұра алады? Өйткені Ол тазартушының оты сияқты, және ағартушының сабыны сияқты: Ол күмісті тазартушы әрі пәктеуші ретінде отырып, Леуінің ұлдарын тазартады, оларды алтын мен күміс секілді арылтады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен тарту ұсына алатын болады. Сонда Яһуда мен Иерусалимнің тартуы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады. Малахия 3:1–4.

«25» саны белгі ретінде тек адал леуілікті ғана емес, жалған леуілікті де білдіреді. Сондықтан «25» белгі ретінде, мейлі олар дана және ақымақ қыздар болсын, қойлар мен ешкілер болсын, бидай мен арамшөп болсын, құлшылық етушілердің екі тобының бөлінуін айқындайды. Жиырма бес саны тек леуіліктің ғана нышаны емес, сонымен бірдей маңызды түрде ол леуіліктердің бөлінуінің (тазартылуының) нышаны болып табылады. Сол бөліну жексенбілік заң кезінде болады, әрі ол Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің негізгі тақырыптарының бірі болып табылады. Матайдың жиырма бесінші тарауының Матай жиырма төрттегі Исаның дүниенің ақыры туралы пайғамбарлығының жай ғана жалғасы болуы орынды.

Иса ғибадатханадан шығып, кетіп бара жатқанда, Оның шәкірттері ғибадатхананың құрылыстарын Оған көрсету үшін қасына келді. Сонда Иса оларға былай деді: «Осының бәрін көріп тұрған жоқсыңдар ма? Сендерге шындығын айтамын: мұнда тас үстінде тас қалмайды, бәрі де құлатылады». Матай 24:1, 2.

Иса ғибадатханадан шыққан кезде, Ол енді қайта оралмады. Жиырма үшінші тараудың соңғы аяттарында Иса Синедрионға үкім жариялаған еді, ал бұл үкім «сегіз» қасірет ретінде білдірілген; осылайша ол кемедегі сегіз жанды, сүндеттелудің сегізінші күнін, қайта тірілудің сегізінші күнін, Ыбырайымның сегіз ұрпағын, 430 жылды және әрі қарай жалған түрде қайталайды. Жалған «сегіз» саны жалған леуілікпен сәйкеседі.

Сендерге шын айтамын: осының бәрі осы ұрпақтың басына келеді.

Уа, Иерусалим, Иерусалим! Пайғамбарларды өлтіретін де, өзіңе жіберілгендерді таспен ұратын да сенсің; тауық балапандарын қанаттарының астына қалай жинаса, Мен де сенің балаларыңды соншалықты рет жинамақ болдым, бірақ сендер қаламадыңдар! Міне, үйлерің өздеріңе қаңырап бос қалдырылды.

Себебі сендерге айтамын: енді Мырзаның атымен Келуші жарылқанған деп айтқанға дейін Мені көрмейсіңдер. Матай 23:36–39.

Матайдың жиырма екінші тарауы зұлымдардың бауларға байланып жиналуы туралы көрініспен аяқталады және Мәсіх пен даукес яһудилердің арасындағы соңғы өзара

қатынаспен түйінделеді. Содан кейін 24-тарауда Ол ғибадатханадан соңғы рет шығып, көне Израил үшін атқарған еңбегін доғарады. Тарау басталған жерінде аяқталады: олардың үйі өздеріне қаңырап бос қалдырылғаны туралы үкім айтылады; әрі Ол ғибадатхананы алғаш тазартқанда «Әкемнің үйі» деп атаған сол орын енді бос яһудилер үйі болды.

24-тарауда Иса ғибадатхана және оның таяп қалған қирауы туралы сұрақтарға жауап береді. Бұл қирау дәл сол ұрпақтың кезінде болуға тиіс еді; ал ол улы жыландардың ұрпағы болатын. Ол сол ғибадатханадан қайта оралмас үшін кетіп қалды, сондықтан Оның айтып отырған болжамдары сөзбе-сөз емес, рухани Израилге бағытталған. Мәсіх ежелгі Израилмен істегеніндей, Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі болып табылатын ғибадатхананы тастап кеткен кезде, сонымен бір мезгілде жүз қырық төрт мыңның адамдық ғибадатханасы мәңгілікке Құдайлық ғибадатханамен біріктіріледі. Иса ежелгі Израилдің ғибадатханасын тастап кеткенде, Ол Өзінің бұрынғы келісім халқын мәңгілікке талақ етті.

Матайдың он бірінші тарауынан жиырма екінші тарауына дейінгі бөлім — Жаратылыс кітабындағы он бірінші тараудан жиырма екінші тарауға дейінгі желінің омегасы. Бұл желі Жаратылыстың он бірінші тарауында басталған кезде, ол сондай-ақ Бабылдың және Бабылдың өлім келісімінің басталуын білдіреді; сол келісім өзінің омегалық орындалуына Аян кітабының он жетінші тарауының он бірінші аятында жетеді — бұл аят он бірінші тараудан жиырма екінші тарауға дейінгі бөлімді құрайтын аяттардың дәл ортасы болып табылады. Жаратылыс, Матай және Аян кітаптарындағы он бірінші тараудан жиырма екінші тарауға дейінгі бөлімдердің ортасы әрқайсысы туға немесе оның жалған туына айрықша мән береді. Жаратылыста бұл сүндеттеу болды, Матайда — Петір және Мәсіх Өз қауымын соның үстіне тұрғызатын Жартас болды, ал Аянда — болған, бар және көтерілуге тиіс жалған аң, жетінің ішінен шыққан сегізінші, содан кейін айдаһарға қосылған сол болды.

Он бір мен жиырма екі — Мәсіхтің Өз заңын жүректеріміз бен санамызға жазуымен бейнеленетін, Құдайлық пен адамзаттың қосылуын айқындайтын рәміздер. 11 мен 22 — жүз қырық төрт мыңның келісімінің рәміздері. Матайдың жиырма үшінші тарауында жалған діни қызмет сегіз қасіретке ұшырайды; дәл сол уақыт мезетінде шынайы діни қызмет майланады. Діни қызметкерлер жеті күн бойы бағышталды, ал сегізінші күні олар қызмет ете бастады.

Діни қызметкерлердің сегізінші күні қызметке кірісуіне алып келген оларды қасиеттеудің жеті күнінің Сандар кітабының сегізінші тарауының бірінші аятынан басталуы кездейсоқ емес, өйткені «81» — діни қызметкерлердің нышаны.

Жаратқан Ие Мұсаға тіл қатып былай деді: «Һаронды және оның ұлдарын, киімдерді, майлау майын, күнә үшін шалынатын бір бұқаны, екі қошқарды және ашытқысыз нан салынған бір себетті ал. Бүкіл қауымды қауым шатырының кіреберісіне жина». Мұса Жаратқан Ие өзіне бұйырғандай істеді; сонда қауым қауым шатырының кіреберісіне жиналды. Мұса қауымға: «Жаратқан Ие істеуді бұйырған нәрсе осы»,— деді. ...

«Жиналыс шатырының есігінен жеті күн шықпаңдар, бағышталу күндерің аяқталғанша; өйткені Ол сендерді жеті күн бойы бағыштайды. Бүгін істелгендей, Жаратқан Ие сендер

үшін күнәні өтеу жасалсын деп істеуді бұйырды. Сондықтан өлмес үшін, Жаратқан Иенің бұйрығын сақтап, жеті күн бойы, күндіз-түні жиналыс шатрының есігінде болыңдар; өйткені маған осылай бұйырылды». Сонда Һарон мен оның ұлдары Жаратқан Ие Мұса арқылы бұйырғанның бәрін орындады. Сегізінші күні Мұса Һаронды, оның ұлдарын және Исраилдің ақсақалдарын шақырды. Ол Һаронға: «Өзіңе күнә үшін құрбандыққа жас бұзау, ал түгел өртелетін құрбандыққа мінсіз бір қошқар алып, оларды Жаратқан Иенің алдына ұсын»,— деді. ... Мұса: «Мынаны істеулеріңді Жаратқан Ие бұйырды; сонда Жаратқан Иенің ұлылығы сендерге көрінеді»,— деді. ... Һарон халыққа қарай қолын көтеріп, оларға бата берді де, күнә үшін құрбандықты, түгел өртелетін құрбандықты және татулық құрбандықтарын шалып болған соң төмен түсті. Мұса мен Һарон жиналыс шатырына кіріп, қайта шықты да, халыққа бата берді; сонда Жаратқан Иенің ұлылығы бүкіл халыққа көрінді. Сол кезде Жаратқан Иенің алдынан от шығып, құрбандық үстеліндегі түгел өртелетін құрбандық пен майды жалмап қойды. Мұны бүкіл халық көргенде, қатты дауыстап шаттанып, етпетінен жерге құлады». Леуіліктер 8:1–5, 33–36; 9:1, 2, 6, 22–24.

Жиырма үшінші тарау шынайы леуіліктер мөрленетін уақытта әшкереленетін жалған леуіліктерді айқындайды. Матайдың жиырма екінші тарауы Исаға енді ешбір адамның ешқандай сұрақ қоймауымен аяқталады, ал содан кейін жиырма үшінші тарауда Ол сегіз қасіретті жариялап, Синедрионның сынақ мерзімі жабылғанын және сол кезде атқарушылық соттың басталуға тиіс болғанын айқындайды. Жиырма төртінші тарауда Ол ғибадатхананы яһудилердің үйі ретінде айқындайды. Тараулардағы реттілікті көру маңызды.

Матайдың он бірінші тарауынан жиырма екінші тарауына дейінгі бөлім Құдайдың таңдап алған халқымен жасасқан келісімі аясында жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің аяқталуын айқындайды. Палмонидің альфа — он бірінші тарау — ретіндегі рәмізі мен Оның омега — жиырма екінші тарау — ретіндегі рәмізі осы тараулардың ішіндегі баяндауға өз үлесін қосады.

Жиырма үшінші тарау — жиырма үш саны арқылы бейнеленетін Құдайылық пен адами болмыстың татуластырылуы, яғни бірігуі. Алайда бұл тарауда арамшөптердің, жалған діни қызметтің, жалған леуіліктердің атқарушы соты туралы айтылған. Әрбір діни қызметкер леуілік болды, бірақ әрбір леуілік діни қызметкер болған жоқ. Леуидің ұрпақтарының ішінде діни қызметке тек Һаронның қаны арқылы тараған әулет ғана лайықты болды. Киелі кітапта леуіліктердің жиырма бес жастан бастап қызмет ете бастайтыны көрсетілген, ал Қохат ұлдары отыз жастан бастап қызмет ететін болған.

Жаратқан Ие Мұса мен Һаронға былай деп сөйледі: «Леуи ұлдарының арасынан Қахат ұлдарының санын олардың әулеттері бойынша, ата-бабаларының үйлері бойынша алыңдар; отыз жастан бастап елу жасқа дейінгілердің бәрін, жамағат шатырының ішінде қызмет атқару үшін әскер қатарына кіретіндердің бәрін санаңдар». Руларды санау 4:1–3.

“30” саны Қағаттың қан тегі бойынша болған діни қызметкерлерді білдіреді; Қағат — Леvidің ұлы, ал Қағаттың ұлы Амрам, ол Һаронның әкесі болған. Леви “Құдайға жапсарласқан немесе қосылған” дегенді білдіреді. Қағат “Оның қатысуының айналасына

жиналған” дегенді білдіреді. Амрам “жоғары көтерілген халық” дегенді, ал Харон “нұр алып жүруші немесе жоғары дәрежелі ара ағайын” дегенді білдіреді. Бұлардың барлығы біріге отырып, Қызыл теңізден Синайға дейінгі қозғалысты көрсетеді, осылайша Мәсіх Өз халқының қалдығын Өзінің киелі орнына жинау үшін қолын екінші рет созған кезде, Құдай мен жүз қырық төрт мыңның арасындағы келісімді бейнелейді; сол жүз қырық төрт мың — құдайлық ғибадатханамен бірігетін адамдық ғибадатхана, әрі сонда Ол оларды көкке көтеріп, Көктегі Ұлы Діни Қызметкермен нұрландырылған күйінде дәріптейді, дәл Өзі Шахрахты, Мешахты және Абеднегоны нұрландырғанындай.

«30» саны діни қызметкерлердің даярлану кезеңін білдіреді, ал леуіліктердің жасы ретіндегі 25 саны 30 санына «қатар-қатар, жолма-жол» қолданылуға тиіс, өйткені әрбір діни қызметкер леуілік еді, бірақ әрбір леуілік діни қызметкер болған жоқ. Отыз саны 1989 жылы, ақырзаман уақытында басталған даярлық кезеңін білдіреді, және ол Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заңмен аяқталады. Леуіліктердің символы ретіндегі жиырма бес саны екі таптың арасын айырудың да символы болып табылады, әрі діни қызметкерлерге қатысты ол бір бөлінуді айқындайды. Жиырма бес саны жексенбілік заң кезінде леуіліктер мен жалған леуіліктердің бөлінуін белгілейді, ал шынайы діни қызметкерлер мен шынайы леуіліктердің мәнмәтінінде ол сондай-ақ айырмашылық жасайды, бірақ бұл жалған леуіліктердегідей теріс сипаттағы бөліну емес.

Қахат леуіліктердің үш негізгі тармағының бірі болды (Гершон және Мераримен бірге). Діни қызметкерлер әулеті нақ Қахаттың ұрпағы Харон арқылы тарады. Харон — Леуінің төртінші ұрпағы, әрі діни қызметкерлік мәртебе осы Қахат тармағының ішіндегі оның еркек ұрпақтарымен ғана шектелді. Қахаттықтардың тұтас қауымы (Қахаттың барлық ұрпақтары) ең қасиетті заттарды алып жүру құрметіне ие болды, бірақ құрбандық үстелінде және киелі орында діни қызметкерлік міндеттерді шын мәнінде тек Харонның әулеті ғана атқара алатын. Харон Жоелдегі «қарттарды», немесе күнге тағзым ететін Езекиелдің сегізінші тарауындағы «ежелгі адамдарды» білдіретін сол төртінші ұрпақты бейнелейді.

Діни қызметкерлерге арналған 24 кезектесетін топтар (бөлімдер) жүйесін (сондай-ақ әншілер мен қақпашылар сияқты жәрдемші міндеттерді атқарған діни қызметкер емес леуіліктер үшін де) Дәуіт патша белгіледі. Дәуіт Харонның ұрпақтарын кезекпен қызмет ету үшін 24 топқа (бөлімге) бөлді (1 Шежірелер 24:1–19). Дәуіт, діни қызметкерлер Садоқтың (Елазар әулетінен) және Ахимелектің (Итамар әулетінен) көмегімен, оларды 24 топқа бөлді (Елазардың көбірек әулетінен 16, Итамардікінен 8). Қызмет ету тәртібін белгілеу үшін жеребе тасталды.

Әрбір кезек бір апта бойы (сенбіден сенбіге дейін), жылына екі рет қызмет етті; бұған қоса, ұлы мейрамдар кезінде (Құтқарылу мейрамы, Елуінші күн мейрамы, Шатырлар мейрамы) барлық кезектер бірге қызмет атқарды. Дәуіт дәл осылай діни қызметкер емес леуіліктерді де ән-күй, қақпа күзету және басқа да қызметтер үшін 24 кезекке бөлді (1 Шежірелер 23–26). Бұл жүйе Сүлейменнің тұсында енгізілді (2 Шежірелер 8:14) және Екінші Ғибадатхана кезеңі бойы жалғасты. Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақияның әкесі Зәкәрия Әбияның кезегінде болды — Лұқа 1:5; 1 Шежірелер 24:10. Діни қызметкерлердің 24 кезегінің реті

жеребе арқылы белгіленді, ал Зәкәрия жиырма төрт кезектің ішіндегі «сегізінші» кезекті білдіретін Әбияның кезегінде болды. Зәкәрия «Құдай есіне алады» дегенді білдіреді, ал оның әкесінің аты Әбия «Құдай — менің Әкем» дегенді білдіреді.

Көктегі Әке Мәсіхке жол дайындайтын бір хабаршыны тұрғызамын деген Өз уәдесін есіне алды. Бірақ Зәкәрия жексенбілік заңмен де сәйкестенеді, өйткені дәл сонда адамдар әрдайым есте сақтауға тиіс болған күн — сенбі — соңғы сынаққа айналады. Зәкәрия — Әбия кезегіндегі, яғни «сегізінші» кезектегі, діни қызметкердің бейнесі. Зәкәрия періштенің хабарына сенбейді, сондықтан ұлы Жохан туғанға дейін мылқау болып қалады. Жохан дүниеге келгенде, Зәкәрия Жоханның есімі туралы талқылауға араласады, содан кейін сөйлейді. Соңғы күндердегі пайғамбарлық сөйлеу — Америка Құрама Штаттарының айдаһарша сөйлейтін кезі.

Сегізінші күні олар баланы сүндеттеуге келді; әрі оны әкесінің атымен Зәкәрия деп атады. Сонда анасы жауап беріп: Жоқ, олай емес; оның аты Жохан болады, — деді. Ал олар оған: Сенің туыстарыңның арасында бұл атпен аталатын ешкім жоқ, — деді. Сонан соң олар әкесіне ишарат жасап, баланың атын қалай қоюды қалайтынын сұрады. Ол жазу тақтайшасын сұратып алып: Оның аты — Жохан, — деп жазды. Сонда бәрі таңғалды. Сол сәтте-ақ оның аузы ашылып, тілі шешілді, әрі ол сөйлеп, Құдайды мадақтады. Лұқа 1:59–64.

Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан, әкесі сияқты, Әбияның сегізінші кезегіне жатады. Жоханның сүндеттелуі кезінде, сегізінші күні оның есімі өзгертіледі. Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан — Құдаймен өсиеттік қатынаста тұрған, төртінші ұрпақтағы діни қызметкерлерді бейнелейді; Құрама Штаттар айдаһарша сөйлеген кезде, Құдай олардың атын өзгертеді (Лаодикеядан Филадельфияға), оларды өсиеттің белгісімен мөрлейді.

Біз — Құдайдың ғибадатханасымыз. Ғибадатханаға арналған пайғамбарлық желілер ерлер мен әйелдерге жеке тұлғалар ретінде де, сондай-ақ біртұтас қауым ретінде де сөйлейді, өйткені Құдайдың шіркеуі де ғибадатхана болып табылады. Әрине, көктегі бір ғибадатхана да бар, әрі Жаратқан Иенің ғибадатханасын салатын — Мәсіхтің Өзі. Іргетасты қалайтын да, ғибадатхананың төбетағын қоятын да — Сол. «25» санының нышан ретіндегі мәніне келсек, 25 — Малахи кітабының үшінші тарауында жалған леуіліктерден тазартылып (бөлініп шығарылып), сол үзіндіде тағы да тазартылатын леуіліктерді білдіреді. Езекиел кітабының 40–48-тарауларында нышандық бір ғибадатхана өте егжей-тегжейлі сипатталады. Тіршілік суы сол ғибадатханадан шығып, жер бетін толтырады.

«Құдай Өз есімінің ұлықталуы үшін Өз қызметшілері арқылы жүзеге асыруды ниет еткен іс қандай ғажап! Құдай Жүсіпті Мысыр халқына өмір бұлағы етті. Жүсіп арқылы сол бүкіл халықтың өмірі сақталып қалды. Ал Даниял арқылы Құдай Бабылдың барлық даналарының өмірін сақтап қалды. Бұл құтқарулар көрнекі тәлім іспетті болды; олар халыққа Жүсіп пен Даниял табынған Құдаймен байланыс арқылы ұсынылатын рухани игіліктерді бейнелеп көрсетті. Сол сияқты, бүгін де Құдай Өз халқы арқылы дүниеге игілік әкелуді қалайды. Жүрегінде Мәсіх тұратын әрбір еңбеккер, Оның сүйіспеншілігін дүниеге танытатын әрбір жан — адамзатқа игілік әкелу ісінде Құдаймен бірге еңбек

етуші. Ол Құтқарушыдан өзгелерге жеткізу үшін рақымды қабылдаған сайын, оның бүкіл болмысынан рухани өмірдің тасқыны ағып шығады. Мәсіх Ұлы Дәрігер ретінде адамзат әулетіне күнә салған жараларды емдеу үшін келді; әрі Оның Рухы, Өз қызметшілері арқылы әрекет ете отырып, күнәдан дертке шалдыққан, азап шегіп жүрген адамдарға тән мен жан үшін де әсері күшті, қуатты сауықтырушы күш дарытады. «Сол күні, — дейді Жазба, — Дәуіт әулеті мен Иерусалим тұрғындары үшін күнә мен арамдықтан арылу үшін бір бұлақ ашылады». Зәкәрия 13:1. Бұл бұлақтың суларының емдік қасиеттері бар, олар тәндік әрі рухани әлсіздіктердің екеуін де сауықтырады.»

«Осы қайнардан Езекиелдің аянында көрген құдіретті өзен ағып шығады. “Бұл сулар шығыс өңіріне қарай ағып шығып, шөлге түседі де, теңізге құяды; теңізге құйылғанда, оның сулары сауығады. Сонда өзендер қайда барса, сол жерде қимылдайтын, тірі жүргеннің бәрі тірі қалады.... Ал өзеннің жағасында, оның бір жағында да, екінші жағында да, азыққа арналған алуан түрлі ағаштар өседі; олардың жапырағы солмайды, жемісі таусылмайды; олар ай сайын жаңа жеміс береді, өйткені олардың сулары киелі орыннан ағып шығады; олардың жемісі азыққа, ал жапырағы шипаға болады”» (Езекиел 47:8–12). «Куәліктер», 6-том, 227-бет.

Езекиелдің ғибадатханасы — ең жоғары сипаттағы пайғамбарлық нышан; ал Жоханға Аян кітабының он бірінші тарауында ғибадатхананы өлшеу, бірақ сыртқы ауланы есепке алмай бұйырылды. Біз дәл осыны Езекиелдің ғибадатханасына қолданғанда, ғибадатхана өлшемдерінің ішіндегі ең көрнекті екі санның діни қызметкерлер қауымын білдіретінін көреміз. 50 шынтақ — ең айқын көрінетін сан, әрі ол әрбір қақпа кешенінің жалпы ұзындығы ретінде 11 рет қайталанады (Езекиел 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, т.б.). 50 саны сондай-ақ кейбір қабырғалар мен бөлмелердің ұзындықтары үшін де қолданылады (42:7–8). Ол сыртқы табалдырықтан ішкі табалдырыққа дейінгі қақпа өтпесінің толық ұзындығын айқындайды.

25 шынтақ — айқын түрде екінші ең көрнекті өлшем. Ол қақпа кешендерінің ені мен көлденеңі ретінде 10 рет қайталанады (Езекиел 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36). Біріктірілгенде, 50 мен 25 алты негізгі қақпа үшін тұрақты 50-ге 25 тікбұрышты үлгіні құрайды. Ішкі аймақтарға бастайтын қақпалардың сәулеттік сипаттамасында осы 50-ге 25 жұбы басым орын алады. Ғибадатхана құрылысының өзінде мұндай жүйелі жиілікпен қайталанатын басқа ешбір жұп жоқ.

Леуіліктер белсенді қызметке 25 жасында кіретін (Руларды санау 8:24: «жиырма бес жастан бастап және одан жоғары жастағылар қызмет атқаруға кіріссін»). Олар 50 жасқа дейін қызмет ететін (Руларды санау 4:3, 39, 43; 8:25: «елу жасқа дейін»). Бұл белсенді қызметтің дәл 25 жылын береді ($50 - 25 = 25$).

Осылайша, леуіліктердің қызмет етудегі 25 жылдық мерзімі ғибадатхана қақпалары мен құрылымында үстем болатын 25-ке 50 шынтақ өлшемдерінде тікелей көрініс табады — дәл сол жерде леуіліктер қызмет етті. Езекиелдің ғибадатханасының, яғни жеңімпаз қауымның және жүз қырық төрт мыңның ғибадатханасының негізгі өлшемдері олардың қызмет етуіне арналған сол ғибадатхананың өз сәулетіне енгізілген; ҚҰДЫ Құдай халқы қызмет етуге тиіс

болған сол ғибадатхананың өзіне қырық алты хромосоманың енгізілгені сияқты. Палмони Өзіне қалыңдық болуға тиіс жеке адамдық ғибадатхана мен ұжымдық тән-ғибадатхананың үстіне Өзінің қолтаңбасын қалдырды.

Келесі мақалада осы ой желілерін жалғастырамыз.

Жауапты қызмет орындарында тұрғандар дүниенің өзімшіл рақатқұмар, ысырапшыл қағидаларына бой алдырмауға тиіс, өйткені олар бұған жол бере алмайды; ал егер бере алатын болса да, Мәсіхке ұқсас қағидалар бұған рұқсат етпес еді. Сан алуан тәлім берілуге тиіс. «Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға, емшектен шыққандарға. Өйткені өсиетке өсиет, өсиетке өсиет; жолға жол, жолға жол; аздап мұнда, аздап онда». Осылайша Жаратқан Иенің сөзі Құдай сөзіне сенетін ата-аналар арқылы балалардың алдына төзіммен ұсынылып, үнемі олардың алдында ұсталып тұруға тиіс. «Өйткені Ол осы халыққа кекеш еріндермен және бөтен тілмен сөйлейді. Ол оларға: “Шаршағанға тыныштық табдыртатын тынығу — осы; сергіту де — осы”,— деген еді; бірақ олар тыңдағысы келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиетке өсиет, өсиетке өсиет; жолға жол, жолға жол; аздап мұнда, аздап онда болды; сонда олар барып, шалқасынан құлап, күйреп, торға түсіп, ұсталып қалсын деді». Неге? — өйткені олар өздеріне келген Жаратқан Иенің сөзіне құлақ аспады.

«Бұл — тәлім алмаған, бірақ өз даналығын қастерлеп, өз ой-түсініктеріне сай өздері әрекет етуді таңдағандар деген сөз. Жаратқан Ие оларға мынадай сынақ береді: олар не Оның кеңесіне еріп, өз орындарын алуға тиіс, не одан бас тартып, өздерінің ойларына сай әрекет етуге тиіс; сонда Жаратқан Ие оларды соның бұлтартпас нәтижесіне қалдырады. Біздің барлық жолдарымызда, Құдайға атқаратын бүкіл қызметімізде, Ол бізге: “Ұлым, жүрегінді Маған бер”,— деп тіл қатады. Құдай қалайтыны — мойынсұнғыш, тәлім алуға бейім рух. Дұғаға оның айрықша қадірін беретін нәрсе — оның сүйіспеншілікке толы, мойынсұнғыш жүректен шығуы.»

«Құдай Өз халқынан белгілі бір нәрселерді талап етеді; егер олар: “Мен осы істі істеуге жүрегімді бермеймін”,— десе, Жаратқан Ие көктегі даналықсыз олардың өздерінше дана деп есептеген пайымдарымен жүре беруіне жол береді, сөйтіп осы Жазба [Isaiah 28:13] орындалады. Сендер: “Мен Жаратқан Иенің басшылығына өз пайымыммен үйлесетін белгілі бір межеге дейін еремін”,— деп, содан кейін өз ойларыңа берік жабысып, Жаратқан Иенің бейнесіне сай қалыптастырылудан бас тартпауларың керек. Сұрақ: “Бұл Жаратқан Иенің еркі ме?”— деп қойылсын, “Бұл — дегеннің пікірі не пайымы ма?”— деп емес». Testimonies to Ministers, 419.